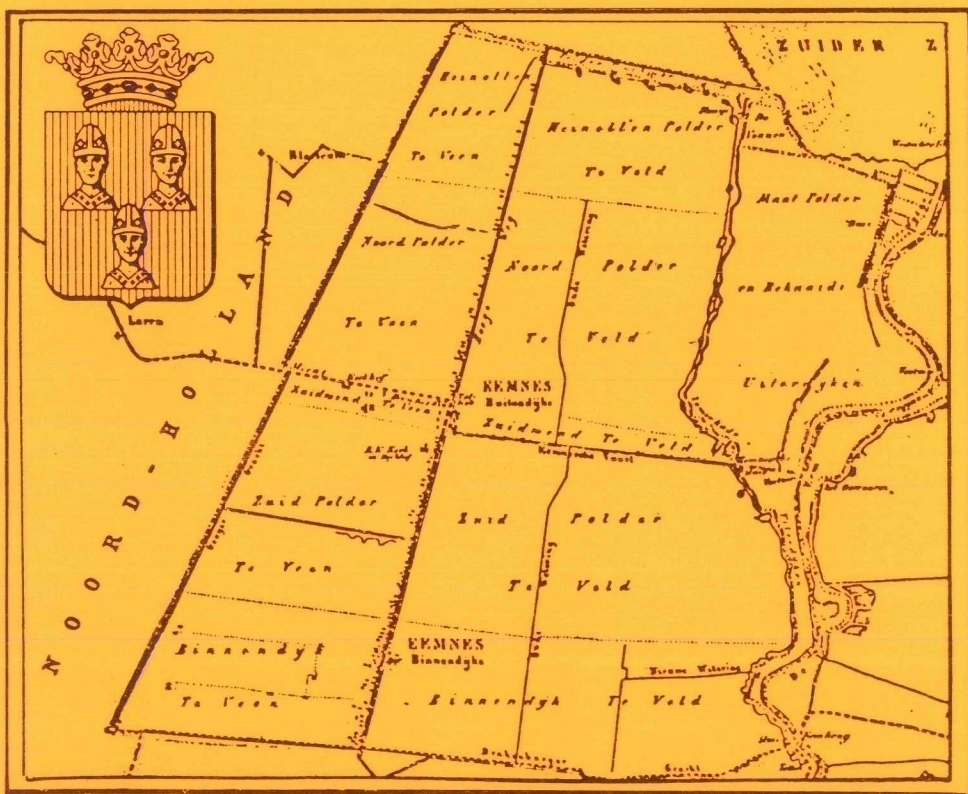
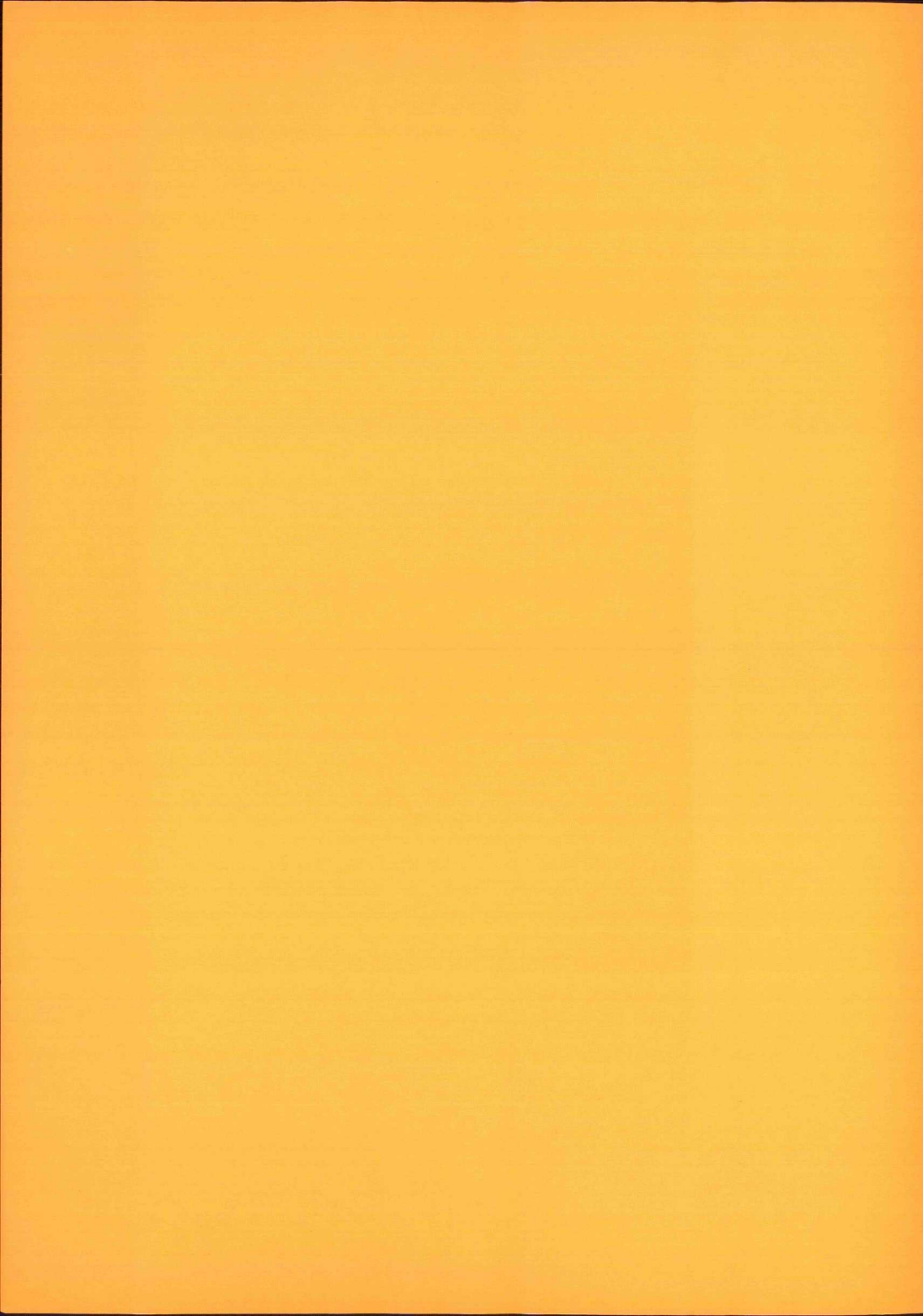

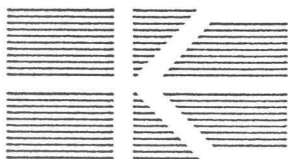
Historische Kring Eemnes

1993-4

Historische Kring Eemnes

december 1993, jaargang 15,
nr. 4.

Verschijnt viermaal per jaar

Bestuur:

Voorzitter	T. Roodhart	Laarderweg 12
Vice-voorzitter	H. v. Hees	Kerkstraat 15
Secretaris:	S. v. Wieren	Pijlenkamp 6
Penningmeester:	F. Mol	Singel 11, 1261 XP Blaricum

Leden:

B. v. Raaij	Zaadkorrel 23
R. Ruizendaal	Laarderweg 31
H. Nobbe	Braadkamp 3

contributie H.K.E. f 25,--
per jaar. Voor leden buiten
Eemnes f 2,50 porti bijbetalen.
Girorekening nr. 2080362
Losse nummers kwartaalboekje
f 7,50

Ledenadm., adres-

wijzigingen en
verkoop losse
nummers:

B. van Wijk-Blom,
Raadhuislaan 39, tel. 14689

Redactie:

B. van Raaij, tel. 86594
H.H.M. van Roij, tel. 12531

Typewerk en Correctie: M. Achthoven, B. van Wijk

Het geheel of gedeeltelijk overnemen van arti-
kelen is slechts toegestaan na toestemming van
de redactie.

Doel van de vereniging is bevordering van de
kennis van- en de belangstelling voor de ge-
schiedenis in algemene zin en de geschiede-
nis van Eemnes, met aansluitend gebied, in
het bijzonder.

Inhoud:

Van de redactie	206
Nogmaals Brand	207
In memoriam Jan Roodhart	208
De naam (Mr) P.C. Hasselaar	209
Die goeie, ouwe school!	212
Werkgroepen	217
In onze serie: "Oude Eemnesser...."	218
Oudheidkamer	226
Het geslacht Breunesse	227
Gezocht	247
Bethlehem en Eek waren onze namen!!!	248
Oproep!	250
Activiteiten	251
Schenkingen H.K.E.	252
Wie doet er mee? Wie weet er van?	253
Sponsors Oudheidkamer	255
Stichting Stichtse Geschiedenis	256

Van de redactie

Het laatste, vierde kwartaalboekje van 1993. Helaas een beetje laat, maar het is iedere keer weer een race tegen de tijd.

De redactie wil allen die dit jaar weer copy hebben aangeboden en het type-en correctiewerk hebben verzorgd, bedanken voor hun inspanningen.

Alleen dankzij hun werk is de redactie in staat interessante kwartaalboekjes samen te stellen.

Het bestuur en de redactie wenst u toe een gelukkig en voorspoedig 1994.

De copy voor het volgende kwartaalboekje willen wij graag ontvangen voor 15 februari 1994.

Nogmaals Brand

Bij het vervaardigen van ons vorig boekje waarin de geschiedenis van de Eemnesser Brandweer aan de orde kwam, is een kleine oneffenheid geslopen.

Eén van de verslagen uit de krant van toen is bij het ter perse gaan verdwenen! Het is het verslag van een brand uit 1880. Wij willen u dit verslag toch niet onthouden. Daarom volgt het verhaal hier alsnog.

De Gooi- en Eemlander van zaterdag 2 oktober 1880, no. 40, 9e jaargang.

Eemnes 29 september 1880

Betreft: Boerderij Wakkerendijk 276 van Gart van Oostrum.

Hedenmorgen vroeg werd de boerderij van Van Oostrum in de Wijk Binnendijk, vermoedelijk door het omvallen van een petroleum-nacht-lamp, in de asch gelegd.

Een moederloos, vierjarig knaapje was alleen te huis en zou in zijne slaapstede verbrand zijn, wanneer zijn tante hem niet juist nog bij tijds was komen redden. De brandende trap bezweek onder hare voeten, zoodat zij met het geredde kind op den grond viel, waarbij zij zich ernstig aan het rechteroog bezeerde. De uitstekende brandweer, zoo van Binnen-, als van Buitendijk, was ijlings aangerukt, en beperkte den brand tot het woonhuis. De hooiberg bleef, door beleidvol en krachtig handelen der spuitgasten, die voorbeeldig zich gedroegen, en bedaard en stipt de bevelen hunner aanvoerders opvolgden, geheel gespaard. De woning was helaas te laag, de inboedel, waaronder eene aanzienlijke hoeveelheid graan, in het geheel niet verzekerd. De schade is dan ook aanzienlijk. Van Oost-

rum's buurman Meernik, ontdekte den brand, redde eenig vee, trachtte, doch tevergeefs, den brand te keeren, en zond dadelijk een paard om de spuit van Binnendijk te halen. Deze, uit de fabriek van Belder en Co, onlangs aangekocht, verbaasde ieder door hare uitmuntende werking. De Buitendijksche spuit bleek ook nog zeer goed te zijn.

Uit goede bron kan gemeld worden, dat de nieuwe burgemeester, die spoedig met een spuit uit zijn woonplaats Baarn te hulp was gesneld, verklaard heeft, met groote ingenuïteit te hebben bemerkt hoezeer hij op den flinken geest, die alhier onder den ingezetenen heerscht, kan rekenen. Eendrachtig werkte eenieder krachtig mede om te redden wat nog te redden was.

De Eemnessers hebben getoond dat zij elkander getrouw zijn, en er in de ure des gevaars op hen kan gerekend worden.

P.S. Het vierjarig moederloos knaapje was: Johannes van Oostrum, geboren 1877. Zijn moeder Neeltje Smit was overleden toen hij 4 maanden oud was. Hij trouwde in 1901 met Gijsje Kuijer. Zij waren de ouders van o.a. Gart en Jo van Oostrum.

In memoriam Jan Roodhart (1909-1993)

Op 14 oktober jl. is Jan Roodhart overleden. Een man die tot op het laatst zijn leven op zijn geheel eigen manier leidde. Velen wisten dat hij in ieder geval één grote kwaliteit bezat: hij had een ijzersterk geheugen. Daarnaast had hij een grote belangstelling voor de historie van Eemnes, de plaats waar hij zijn hele leven heeft gewoond.

Deze elementen zorgden ervoor dat wij in Jan

Roodhart over een lopend archief beschikten. Hij wist b.v. uit zijn hoofd door wie alle huizen langs de Laarderweg in het begin van deze eeuw zijn gebouwd. Van vele woningen kon hij de bewoners opnoemen. Hij kende de afstamming van de meeste Eemnesser families uit het hoofd. Zijn gegevens gingen terug tot vóór 1800. Als zoon van Hein Roodhart en Mijntje de Ruiter, beiden Eemnessers, heeft hij heel wat avonden genoten van de verhalen die onderling met familie en vrienden werden uitgewisseld. Toen hij oud was, kon hij er nog van nagenieten. Daarnaast had hij ook belangstelling voor wat zich in de bodem bevond. Hij had eigen ideeën over het ontstaan van Eemnes en de polder.

In zijn goede jaren bezocht hij steeds onze diavertoningen. Daar zag je hem vaak hoofdschuddend meeluisteren met de verhalen die anderen vertelden en die volgens hem niet klopten.

Jan wist erg veel. Wij hebben veel van hem mogen opsteken! Wij zijn hem daar bijzonder dankbaar voor!

Namens de H.K.E.

Henk van Hees.

De naam (Mr,) P.C. Hasselaer.

In verband met een door mij verricht onderzoek naar de oorsprong van de MARDIJKERS, een bevolkingsgroep in OUD-BATAVIA (thans Jakarta) in het voormalig Nederlands-Indië, waarvan mogelijk mijn overgrootmoeder (echtgenote van Cornelis van der Linde) zou kunnen afstammen, heb ik via onze bibliotheek te Eemnes het Boek "OUD BATAVIA" van Dr. F. de Haan geleend van de Stichting Landelijke Biblio-

theekcentrale.

In het REGISTER achterin dat boek kwam ik toevallig de plaatsnaam Eemnes tegen. Nieuwsgierig geworden heb ik de bewuste bladzijden 139 en 140 opgeslagen: dat is toch ook toevallig dat mijn huidige woonplaats in het verre verleden nog iets te maken heeft gehad met mijn geboorteland Java.

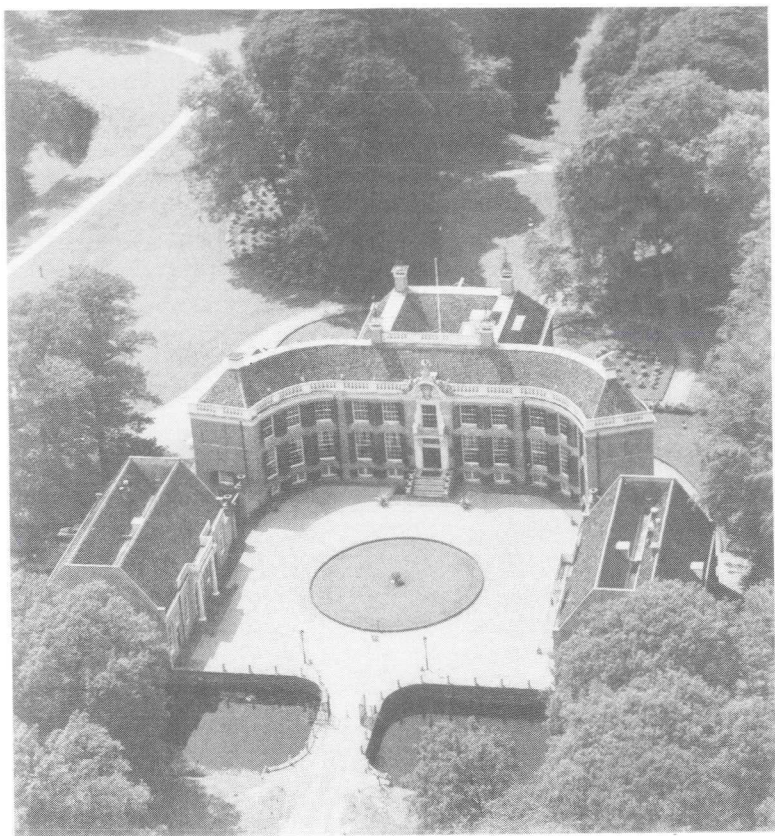
Enkele zinnen uit bovengenoemd boek van Dr. De Haan zou ik hierbij willen citeren, omdat ik zulks wel interessant vind en mijns inziens toch wel een historische waarde hebben, alhoewel ik besef dat het maar zeer gering is. Of zijn die bijzonderheden bij u wellicht reeds bekend?

In het boek staat onder meer vermeld:

"Maar hooger dan de Vorst van Batavia troonden natuurlijk de Vorsten in het Vaderland, namelijk de Regentenfamiliën, en het toppunt der wenschen van een Gouverneur-Generaal was evenzeer, om zijne kinderen in een Regentengeslacht te doen trouwen, als voor een Chigagoschen multimillionnair om zijnde dochter uit te huwelijken aan een Graaf.

Een aardig voorbeeld levert JACOB MOSSEL, een burgerjongen uit Enkhuizen. Diens dochter GRIET (in het mandarijnsch dialect "Jonkvrouwe Geertruida Margaretha") had het voorrecht, in 1757 de gemalin te worden van Mr. P.C. HASSALAER, Heer van de beide Eemnessen, Oud Schepen en Raad van Amsterdam, die waarlijk niet naar Indië was gevaren "met intentie om aldaer vliegen te vangen" maar om zijne ontredderde financiën op te kalefateren, en die dan ook een half jaar na zijn debarkement dit smakelijke mosseltje, dat hem acht ton deed erven (!), reeds in zijn netje had, of, zoo men wil, in hare lieve klepjes zat vastgekneeld, want voor het schepldiertje was deze weduwnaar niet minder eene goede vangst. HASSALAER is later achtmaal Burgermeester van Amsterdam geweest, en een Amsterdamsch Bur-

210- HKE

Kasteel Groeneveld.

germeester was eene macht in den Staat. Wij zullen nu maar zwijgen over het vertoon bij die bruiloft, de "praelbogen" in de straten, versierd met 'diverse soorten van papiere lanthaarns', de drommen Chineezers en Inlanders, die met vlaggen, ketelmuziek, knallende voetzoekers en allerlei zonderlinge vertooningen van tijgers en draken aan het hoofd van den langen bruiloftsstoet marcheerden van de kerk naar het Kasteel, waar receptie werd gehouden. Maar met belangstelling merken wij op, hoe de Gouverneur-Generaal op zij treedt en zich effaceert om door zijn luister niet

het licht te overstralen, dat op het bruidspaar moet vallen. Hij leent Griet de staatsiekoets met zes paarden, looper, hellebaardiers en dragonders- en gaat niet samen met haar mee naar de kerk; en in de kerk neemt HASSELAER, die geen Raad van Indië is, niettemin plaats in de bank der Heeren van de Regeering, immers door zijn huwelijk wordt hij in den Indischen ambtsadel opgenomen, evenals zijne vrouw, wanneer alles goed gaat, later te Amsterdam in den Hollandschen opgenomen zal worden. Denkelijk is vóór noch ná ooit een huwelijk te Batavia zoo schitterend gevierd, als deze mésalliance van DEN HEER DER BEIDE EEMNESSEN.

Mossel moet in de wolken zijn geweest, en waarlijk, als men zich in de verhoudingen verplaatst, dan was daar reden toe".....

(Noot: Jacob Mossel was Gouverneur-Generaal in Nederlandsch Indië geweest vanaf 1750 tot 1761.)

Dirk F.P. van der Linde
Ploeglaan 88,
3755 HV Eemnes.

Die goeie, ouwe school!

Enthousiast zit hij te vertellen over de jaren, die hij hier als hoofd van de Maria-school was, net na de oorlog. Zijn ogen tintelen van pret en het ene verhaal na het andere komt in zijn herinnering weer naar boven. Voor me zit meester J.Th.H. de Waart, die van 1945 tot 1950 hier de lieve jeugd het een en ander trachtte bij te brengen. Omdat hij de oom is van mijn vrouw ontmoeten wij hem nog wel eens. Hij is nu 87 jaar; zijn

vrouw, die hier ook voor de klas heeft gestaan, is dit jaar gestorven. Nu laat ik hem zelf aan het woord.

"Toen ik hier vlak na de oorlog kwam, was de school een puinhoop. De Duitsers hadden erin gezeten en het stonk aan alle kanten. Het eerste wat ik deed was de houten vlonders uit de urinoirs halen. Dat deed ik met een soort haak. Ik heb daarna wat benzine gehaald en de hele boel in de fik gestoken. Dat ruimde al goed op!

Omdat de school door de Duitsers totaal was uitgewoond, kwam het gebouw onder toezicht van Wederopbouw. Zo'n keer of vier per jaar verscheen er een nieuwe ambtenaar. Deze maakte dan een rapport op en dat verdween dan in een of andere dossiermap. Toen die map zo'n 10 cm dik was kwam er een, die van huis uit bouwkundig opzichter was. Deze had het in enkele minuten wel bekeken en zorgde ervoor dat de restauratie van de school echt kon beginnen.

Dat bezoek had overigens voor mij een naar gevolg. Door een al te stevige handdruk drukte mijn ring een puistje stuk en openbaarde zich de volgende dag een bloedvergiftiging. 's Nachts ben ik nog op de fiets naar het St. Jansziekenhuis in Laren geweest.

Nu de school. Alles moest geschilderd worden, het hele interieur: kasten, schoolbanken enz. Jan van 't Klooster nam de schoolbanken voor zijn rekening. Ondertussen zaten wij met twee klassen in het Verenigingsgebouw. Om de beurt kreeg de andere klas vrij. Eindelijk was het grote moment aangebroken: de vernieuwde school was klaar. Het was prachtig geworden, maar toen de jongens na die eerste dag 's avonds naar huis gingen, zat hun broekafdruk in de lak van de banken. Natuurlijk Van 't Klooster erbij gehaald. Die haalde op zijn beurt de fabrikant van de lak erbij. Wat

bleek nu: een invalkracht had op eigen houtje de samenstelling van de lak veranderd. Alles moest over geschilderd worden en wij weer naar de Vereniging! Het is zo toch nog in orde gekomen.

Toen ik hier op school kwam, moest ik een hoop veranderen. De jongens waren geen discipline gewend. Toen ik de eerste dag na het speelkwartier belde, kwamen ze morrend binnen. Ze waren gewend een half uur te spelen. De volgende dag belde ik weer stipt op tijd. De klas van juffrouw Morren ging naar binnen, daarna die van meester Alfrink, maar die van mij bleef staan. Wat nu gedaan? Ik pakte de grootste belhamel in zijn lurven en moest je kijken hoe gauw de rest er achteraan kwam!

Pastoor Müter was de voorzitter van het Kerkbestuur, dat tegelijk het Schoolbestuur was. Voor de afrekening van het een en ander nodigde hij mij 's avonds uit. Zijn administratie was heel slecht: alles stond achter elkaar in één schrift. Hij hield erg van gezelligheid; een lekkere fles wijn stond altijd klaar. Als je vóór twaalf uur thuis kwam, was je blij. Eens nodigde hij het hoofd van de School met de Bijbel uit. Nu dronk deze man nooit alcohol, maar bij de pastoor nam hij toch ook maar een glaasje. Toen ik hem later tegen kwam vertelde hij: ik weet hoe ik bij de pastoor binnen kwam, maar hoe ik thuis ben gekomen kan ik me nog steeds niet herinneren! De pastoor kon goed met kapelaan Boelens opschieten. Deze kapelaan was ook erg geliefd: toen hij afscheid nam huilden er verschillende meisjes en er vielen er zelfs een paar flauw! Met de nieuwe kapelaan Donders kon hij helemaal niet opschieten. Niet lang na diens komst is de pastoor aan kanker in zijn buik gestorven.

Vroeger kreeg het schoolhoofd wel eens wat van de slacht. Wij woonden in het voorste deel van het verenigingsgebouw. Op zekere dag

Meester J.Th.H.de Waart.

stonden mijn vrouw en ik in de keuken, toen we een paar kinderen hoorden. "Durf jij?" vroeg de een, waarop de ander zei: "Ikke niet..." Het waren de jongens van Stalenhoef van de Gooijersgracht Zij moesten ons een bloedworst en een leverworst brengen. Wij hadden in de buurt vaak contact met de wethouder Eek en zijn gezin. Wij gingen er vaak kaarten. Op een keer was er een groep meisjes te logeren. 's Avonds hadden zij een kampvuur georganiseerd, waarbij wij ook waren uitgenodigd. Wij gingen er met onze twee kinderen naar toe. Wij zaten gezellig om het vuur, toen mijn vrouw zei, dat ze het gras zo nat vond. Ik haalde daarom voor haar een

melkkrukje om op te zitten. Na afloop hebben wij nog wat bij Eek nagepraat en daarna zijn wij naar huis gegaan. Thuis zagen wij dat Cor, mijn vrouw, in een koeievla had gezeten. Haar jurk, onderjurk, ondergoed, alles zat onder. En wij hebben het allemaal weg moeten gooien; het ging er niet meer uit!

Onze woning in Eemnes was een verschrikking. Er stond permanent water in onze kelder en de kamer aan de kerkkant was zo nat, dat deze onbewoonbaar was. Al het houtwerk daar begon te rotten.

Bovendien grensde ons huis aan het verenigingsgebouw. Daar werden feesten gegeven van de Boerenbond en het applaus bestond vaak uit handengeklap en het gestamp van voeten. En dan hadden wij ook altijd de angst voor brandgevaar door de achtergebleven sigarepeuken. Ik kreeg dan ook een sleutel om 's avonds na afloop de zaal te kunnen inspecteren.

Wat functies aangaat was ik rijkelijk be-deeld. Hoofd der school, koorzanger en dirigent van het jongenskoortje, en - wat het meeste vrije tijd kostte- technisch adviseur van de fokveevereniging. Bij de jaarlijkse veetentoonstelling hebben mijn vrouw en ik urenlang zitten schrijven aan lijsten, die de gegevens van de betreffende dieren bevatten. Het ergst waren de daarbij behorende vergaderingen. Deze bijeenkomsten werden besloten met het drinken van eigengestookte jenever. Ik ben wel eens na het tweede glaasje naar huis gegaan in een toestand, die het vasthouden van een corrigeerpen volkomen uitsloot. En ook over de andere bestuursleden deden kostelijke verhalen de ronde!

Als ik 's avonds wel eens naar school moest, liep ik in het donker over een smal paadje achter het verenigingsgebouw. Daarnaast was het erg drassig. Op een avond stapte ik naast het paadje en schoot met mijn voet in de

modder. Mijn schoen bleef steken en ik vond hem niet zo gauw. Op een sok ging ik verder naar school. Pas de volgende morgen vond ik mijn schoen weer.

Ja, ja, wat ik allemaal in Eemnes heb meege- maakt, daar zou ik een boek over kunnen schrijven."

In 1950 ging meester De Waart naar Almelo. Daar werd hij hoofd van een splinternieuwe school. Omdat er voor zijn kinderen geen katholiek vervolgonderwijs in die plaats was, verhuisde hij weer vijf jaar later naar Utrecht, waar hij hoofd van een lagere school en een V.G.L.O. werd.

Hij kijkt nog steeds met veel plezier terug naar zijn Eemnesser jaren en is daar nog niet over uitverteld. Wellicht een volgende keer meer.

Jan Out.

Werkgroepen

Monumenten B.v.	Raaij a.i.	Zaadkorrel	23	86594
Biblio/				
topografie	W.v. IJken	Everserf	20	89367
Genealogie	H.v. Hees	Kerkstraat	15	89849
Recent Verleden	S.v. Wieren	Pijlenkamp	6	16063
Klederdracht	L. Lankreijer			
Eem-en Gooiland		Aartseveen	94	89198

In onze serie: "Oude Eemnesser....."

vertelt de tachtigjarige Jaap Elders, zoon van Lammert Elders en Grietje Hilhorst zijn verhaal. Jaap is geboren te Eemnes op 16 april 1913. Wat een herademing om in deze jachtige, hebzuchtige maatschappij iemand te ontmoeten die alle tijd van de wereld heeft en met zo weinig zó tevreden dus gelukkig is.

Op een bijzonder warme zomeravond stapten Sarah van Wieren en mijn persoontje op ons fietsje richting Meentweg 121. Daar aangekomen werd de doorgang versperd door een groot

Jaap Elders in zijn woning aan de Meentweg 121.

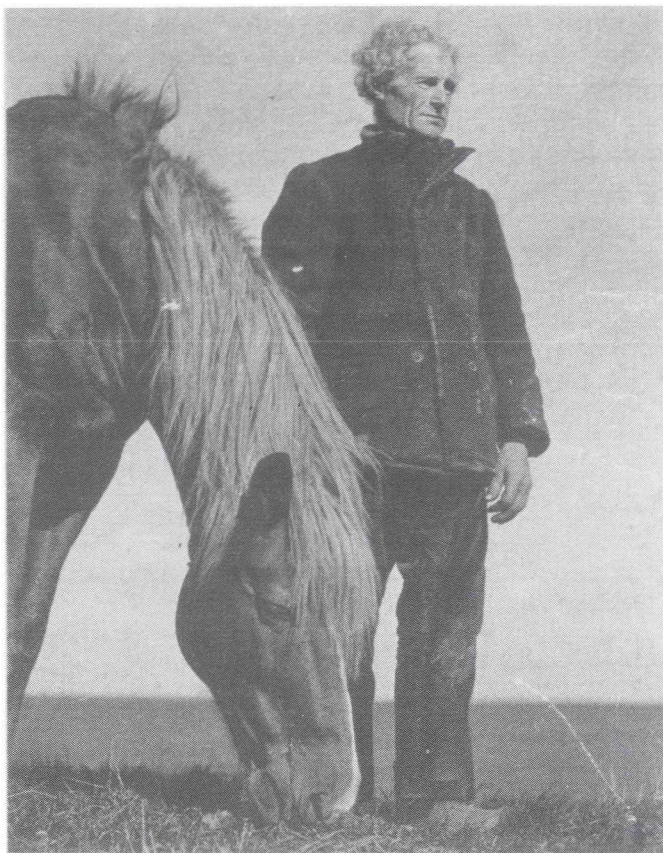

Lammert Elders (1873-1949) en zijn vrouw Margretha (Grietje) Hilhorst.

Ze waren de ouders van Jaap Elders.

breed hek. Geen nood, Sarah zag de mogelijkheid om langs het hek te lopen en zo vervolgden wij onze weg op het terrein van autosloper Herman van de Berg.

Links zagen we een klein smal weggetje waar een paar kippen scharrelden; het kon dus niet missen: we waren op het juiste adres. Wij liepen de tuin in, zagen een prachtige oude schommelstoel, een rechtopstaande ton, leuke wilde planten en een klein "gedoetje". Op de voordeur hing een groot bord "Verboden te roken", verstandig! Er was geen bel dus klopte ik op de deur..... stilte. Sarah keek naar binnen en zag Jaap met zijn rug naar het raam zitten. Zij tikte zachtjes tegen de ruit

Lammert Elders (1873-1949) met zijn paard op de Meentweg. Hij was de vader van Jaap Elders.

en ja hoor Jaap keek achterom, hij stond op en opende glimlachend de deur. Hij ging ons voor naar de kamer waar de kachel roodgloeiend stond (!), nodigde ons uit om te gaan zitten, waarna wij hem het doel van onze komst vertelden, een interview voor de Historische Kring Eemnes. Zijn ogen schitterden en hij stak gelijk van wal....

"Mijn vader was de eerste officiële vuilnis-
220- HKE

ophaler in Eemnes. Hij had een klein boerebedrijfje, zo'n koei of tien, daarom was hij dolblij met dat bijbaantje. Tachtig gulden in het jaar kreeg 'tie ervoor en voor dat geld moes'tie eenmaal per maand effe rijke. Vader had zelf een stuk land waar zo'n delletje inzat en daar gooide hij de hele rotzooi in. Als kind hielp ik mijn vader al, dus na z'n dood (in 1949) heb ik de vuilnisophaaldienst vanzelf overgenomen. Het was gezellig, kalm werk. Een praatje hier een praatje daar, een kopje koffie op z'n tijd ja het was best uit te houden. Vroeger als kind wilde ik graag binnenvaartschipper worden, maar toen ik hoorde dat die lui hele lange dagen maakten zei ik tegen mezelf: een beetje rustig aan Jaap.

In het begin had ik de Meentweg, de Kerk-

Jaap Elders haalt vuilnis op in Eemnes. Hij gebruikt paard en wagen.

Jaap Elders als vuilnisophaler. Hier werkt hij al met de trekker

Hij rijdt op de Laarderweg vlakbij de Tol.

straat, de Laarderweg en daarna kwamen de zijwegen van de Laarderweg erbij. Vervolgens de Wakkerendijk tot aan de pastorie en later moest ik het vuilnis helemaal tot Baarn aan toe ophalen.

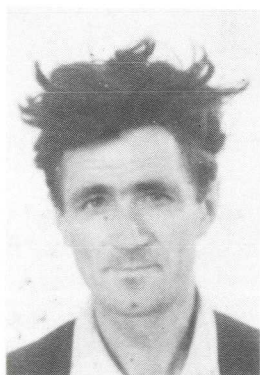
De laatste vijf jaar dat ik werkte, ik ben op m'n vijftigste gestopt (1963), reed de vuilniswagen van Laren door Eemnes; daar heb ik ook nog op gereje. Je had toen nog van die ijzeren ketels die wel zwaar waren, maar toch niet zo erg als die plastieke zakken die later kwamen. Met de komst van de containers werd alles gemakkelijker al is het nog steeds een ongezond werkje.

Zelf heb ik geen container nodig. De kranten gooi ik buiten in de ton en als de wind gun-

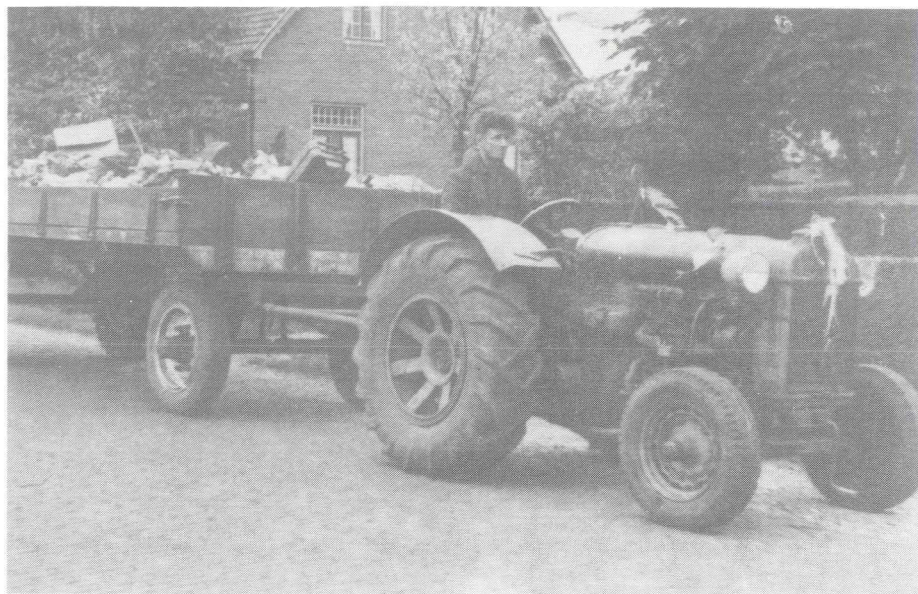
stig is, steek ik alles in de fik. Mijn buurman gooit de lege melkflessen ergens in het dorp in een glasbak en meer afval heb ik niet.

Met die huisvuildienst verdiende ik wel een paar centen maar als de nood aan de man kwam ging ik tuinieren bij rijke lui in Blaricum; dat was mooi rustig werk. Ook hielp ik de boeren weleens met hooien, riet dekken, stukadore; ik kon alles want ik had een paar goeie handen.

Nu kan ik niks meer. Ik sta 's morgens om zeven uur op om naar de kerk te gaan. Dat wil zeggen dat ik afstem op Radio Vaticaan, die elke ochtend een mis uitzendt. Dankzij een éénentwintig meter lange draad om te aarden die de PUEM op mijn verzoek in de grond heeft laten zakken klinkt de kerkdienst glashelder. Als je niks gelooft heb je een dood leven vind ik. Uit de kerk ga ik slapen, veel slapen. Soms ga ik onder de douche; kijk achter m'n stoel is de douche, die heb ik daar speciaal laten aanleggen om van daaruit toch naar de televisie te kunnen kijken, maar tegenwoordig kijk ik bijna nooit meer. Als ik uitgeslapen ben, ga ik de kranten lezen; je moet toch een beetje bijblijven. Een paar keer per jaar doe ik de was: zo'n twintig

Pasfoto van Jaap Elders.

Jaap Elders in actie als vuilnisophaler van Eemnes.

overhemden tegelijk. Je ziet, ik kan mezelf best redden, ik heb niemand nodig. Alleen de buurman om de kranten te brengen, Eek voor de boodschappen en Tafeltje Dekje voor het warme eten."

Jaap wordt moe van al dat gepraat, rekt zich eens lekker uit en slaat de armen behaaglijk achter zijn hoofd. Hij zakt onderuit in zijn versleten crapaud, legt zijn benen op tafel en kijkt naar iets onbestemds. Tevreden en met afnemend stemgeluid zijn zijn laatste woorden....

"Ik denk nooit na over dingen. Het klinkt misschien gek als je de hele dag niets doet, maar het is zo. Wat heeft het voor zin, het komt allemaal vanzelf. Mijn buurman komt weleens een praatje maken en die is overal bang voor. Dat dit kan gebeuren en dat. Ik
224- HKE

zeg altijd: maak je niet druk, het komt zoals het komt en daar verander je toch niets aan."

Na deze laatste wijze woorden nemen wij afscheid van Jaap met de belofte terug te komen om hem het verhaal te laten lezen voordat het

Jaap Elders in zijn jonge jaren als motorrijder. Op de achtergrond de panden Wakkerendijk 11a en 13.

naar de redactie gaat.

Dat gebeurt trouwens altijd, want alleen op die manier blijf je het vertrouwen van de mensen bewaren.

Tot schrijfs

Sarah van Wieren
Henriet Liscaljet

Oudheidkamer

Dankzij de inzet van een groot aantal enthousiaste vrijwilligers (waarvan er altijd nog meer welkom zijn), is de Oudheidkamer momenteel elke zaterdag tussen 14.00 en 16.00 uur geopend.

Wij trachten de tentoonstellingen van tijd tot tijd te wisselen. Zo is op dit moment een collectie tekeningen en schilderijen te bezichtigen van de bekende 19e eeuwse schilder J. Fabius. Deze collectie bestaat uit afbeeldingen van Eemnes en interieuren van gebouwen in Eemnes uit het midden van de 19e eeuw.

Naast de landbouwwerktuigen is in deze winterse periode ook nog een uitgebreide collectie oude schaatsen en een fraaie antieke slee te bewonderen.

Momenteel staat bij de expositie over klederdrachten een etalagepop met de klederdracht van een Eemnesser vrouw. Deze dracht hebben wij in bruikleen van Jos Eggenkamp. Door het ontbreken van het hoofd op de pop kunnen wij de bijbehorende kap niet laten zien. Ook zouden wij het leuk vinden om de klederdracht van een man te laten zien. Wij zijn daarom op zoek naar twee complete etalagepoppen met hoofd (vrouw en man). Tevens zoeken wij een kostuum voor de man, natuurlijk met een klep-

broek en pet. Eventuele kosten kunnen worden vergoed. Voor suggesties kunt u contact opnemen met Jos Eggenkamp, (Laarderweg 2, tel. 87265) of Livia Lankreijer (tel. 89198) van de werkgroep Klederdrachten. Natuurlijk kunt u ook met mij of een van de andere bestuursleden contact opnemen.

Bij voorbaat dank.

Henk Nobbe.

Het geslacht Breunesse

De oudste op dit moment bekende stamvader van de familie Breunesse was:

I **Jan Breunisse**
geboren : Achterberg ca. 1700
trouwt (1): Rhenen 10-10-1723
 Cornelia Berends
geboren : Achterberg ca. 1700
overleden : voor 1740
trouwt (2): Rhenen 30-10-1740
 Megteld Dirksen (Roelofsen)
geboren : Rhenen ca. 1700

Jan Breunisse en Cornelia Berents woonden in Achterberg.

Achterberg valt onder de gemeente Rhenen en ligt op een paar kilometer ten noord oosten van de stad, aan de andere kant van de laatste uitlopers van de Utrechtse heuvelrug. Dus vanuit Rhenen "achter de berg".

Op een landkaart van 1620 staat "Achterberch" aangegeven als een stuk polderland ten noord oosten van Rhenen aan de "Bischop Davids gracht" tussen de "Pyselschut" en de "Werfschut", twee sluizen in

deze gracht. In de polder staat op deze kaart het buitenhuis "Remmerstein" met nog een paar huizen aan de "Cunerenweg" getekend.

In 1628 is door de landmeter Nicolaas van Geelkercken een kaart gemaakt van de Gelderse vallei waarop op de plaats van de "Cunerenweg" de "Wech achter de bergh" staat aangegeven met aan deze weg een aantal huizen waaronder het huis "Leeuwendael". Op een latere kaart uit 1712 staan behalve deze huizen ook nog de "Steenen kamer" en de "Ruïne van het huis ter Horst" genoemd. Rondom deze buitenhuizen is later het buurtschap Achterberg ontstaan, waar al sinds 1658 de familienaam Breunisse voorkomt, waaronder een Hendrik Breunisse. Een familierelatie van Jan Breunisse met Hendrik Breunisse is nog niet aangetoond maar behoort wel tot de mogelijkheden.

De oudste nu bekende vermelding in de kerkelijke archieven is het huwelijk van Jan Breunisse en Cornelia Berends op 10 oktober 1723 in Rhenen.

Jan Breunisse en Cornelia Berends hadden een zoon:

IIa **Berent Breunisse**
gedoopt : Rhenen 09-07-1724

Jan is niet langer dan 7 jaar met Cornelia gehuwd geweest, want Cornelia is al voor 1740 overleden. Na het overlijden van Cornelia hertrouwde Jan Breunisse met Megteld Dirksen uit Rhenen. Jan en Megteld kregen drie kinderen. De oudste was Dirck die op 16 augustus 1741 werd gedoopt. Dirck is naar alle waarschijnlijkheid jong gestorven want een jaar later

228- HKE

werd er weer een zoon gedoopt met de naam Dirck. Dit was:

IIc **Dirck Jansen (Breunisse)**
gedoopt : Rhenen 14-10-1742
trouwt : Rhenen 20-03-1774
Hendrikje Koops
woont : Ede

Bij de doop van Dirck op 14 oktober 1742 staat vermeld dat Dirck de zoon was van Jan Breunisse en Megteld Roelofsen !

Na Dirck werd er op 17 februari 1745 nog een dochter gedoopt.
Dit was:

IIId **Nieske Jansen Breunisse**
gedoopt : Rhenen 17-02-1745
overleden : Rhenen 08-11-1817
trouwt : Rhenen 27-11-1768
Cornelis Jansen
woont : Achterberg
overleden : voor 1817

Nieske en Cornelis hadden 5 kinderen.

Dit verhaal over de familie Breunisse wordt voortgezet met de eerder genoemde Dirck Jansen die op 20 maart 1774 in Rhenen was gehuwd met Hendrikje Koops uit Ede. Bij zijn huwelijk staat dat Dirck geboren was in Achterberg. Dirck was van beroep timmerman. Hij heeft zijn hele leven in Rhenen gewoond en is daar evenals zijn vrouw Hendrikje overleden. Dirck en Hendrikje hadden 8 kinderen waarvan de oudste zoon op 15 januari 1775 in Rhenen was gedoopt.
Dit was:

Maagje van Ek. Zij draagt een ronde muts zoals die op veel plaatsen in Nederland werd gedragen.
(foto: ca. 1900)

IIIa Jan Dircksen (Breunese)

gedoopt : Rhenen 15-01-1775
 overleden : Rhenen 18-04-1835
 trouwt : Rhenen 10-05-1801
Lambartha (Bartje) Roest
 gedoopt : Rhenen 11-10-1778
 overleden : Rhenen 22-12-1853

Jan Dirksen staat in 1814 als arbeider, in 1818 als dagloner en bij zijn overlijden in 1835, net als zijn vader, als timmerman ingeschreven. Jan Dircksen werd ook wel Jan Breunese (met een s) genoemd. Dit staat letterlijk in de huwelijksakte van zijn zoon Jacob. Bij het huwelijk van Jan Dircksen met Bartje Roest staat vermeld dat zowel Jan als Bartje in Achterberg geboren zijn.

Jan en Bartje hadden 7 kinderen die allemaal in Rhenen gedoopt zijn. De jongste van de zeven was:

IVg Jacob (Dirksen) Breunes(s)e
 geboren : Rhenen 24-08-1818
 overleden : Zeist 20-02-1891
 trouwt : Driebergen 08-01-1845
 Maagje van Ek
 geboren : Utrecht 02-10-1821

Jacob is n.a.w. in Achterberg geboren. (gemeente Rhenen) In zijn geboorteakte staat dat hij een zoon was van Jan Breunese. Jacob heeft in de periode tussen 1837 en 1844 vijf jaar gediend bij de infanterie. Volgens een opgave uit die tijd had hij een ovaal aangezicht, een rond voorhoofd, bruine ogen, een spitse neus, een kleine mond en bruin haar. Jacob woonde bij zijn huwelijk met Maagje van Ek in Sterkenburg, gemeente Driebergen. In de trouwakte van Jacob en Maagje van Ek staat Jacob ingeschreven als Jacob Breunese zoon van Jan Breunese ook wel genaamd Jan Derksen. Jacob zelf tekent met J.D. Breunesse (Jacob Dirkse Breunesse met dubbel s)

In de familie werd vroeger al het verhaal verteld dat we afstamden van een familie Breunesse-Derksen. Dit is dus te herleiden op Jan Breunese of Jan Dirksen van

Gouden sieraad van Maagje van Ek. Dit is nu een broche, maar is vroeger een sluiting van een bloedkorallen ketting geweest.

(foto: 1993)

1775.

Jacob was boerenknecht toen hij op 8 januari 1845 in Driebergen in het huwelijk trad met Maagje van Ek uit Utrecht de dochter van Cornelis van Ek en Mijntje Broekhuysen. Jacob en Maagje hebben na hun huwelijk eerst in Utrecht gewoond waar hun eerste kind Bartje in 1845 is geboren. Bartje is niet ouder dan 10 jaar geworden. Tussen 1845 en 1847 zijn ze naar Sterkenburg gemeente Driebergen verhuisd waar hun tweede kind Cornelis op 5 september 1847 wordt geboren. Hierna zijn Jacob en Maagje naar Austerlitz (gemeente Zeist) verhuisd.

De buurtschap Austerlitz is ontstaan rondom het "Napoleon-kamp" van Luite-
232- HKE

nant-Generaal de Marmont die hier met zijn 20.000 Frans-Bataafse troepen verblijf hield vanaf 20 juni 1804. Hij heeft hier, om zijn mannen bezig te houden, een piramide van aarde laten bouwen, bekleed met graszoden en een hoogte van 70 voet.(ca 25 meter) Op de top van de piramide werd een houten obelisk van 40 voet (ca. 13 meter) geplaatst. Dit monument is gereed gekomen op 8 oktober 1804. Hierna wilde hij een dorp stichten aan de voet van de piramide en liet daar-

Het huis van Jacob Breunesse en Maagje van Ek op de hoek van de Waterlooweg en de Marmontweg, nu Waterlooweg 87 in Austerlitz. (gemeente Zeist)
(foto: 1993)

om drie boerderijen bouwen, voor drie soldaten van het kamp die getrouwd waren met meisjes uit de omtrek. Andere stukken land werden aangekocht om verdeeld te worden onder diegenen die zich hier wilden vestigen. Deze huizen zijn later weer afgebroken. Het huidige Austerlitz ligt op de plaats van een gehucht op de Zuiderheide op 2400 meter afstand van de piramide. De huizen bij de piramide en het gehucht op de zuiderheide werden bij een Koninklijk decreet van 17 augustus 1806 tot "Stad" verheven, Dit gebeurde door Koning Lodewijk om zijn broer Napoleon te behagen ter herinnering aan zijn overwinning in de slag bij Austerlitz in Moravië. Deze zelfstandige gemeente (Stad) zou voortaan Austerlitz heten. Door een tweede koninklijk decreet van 21 oktober 1811 werd de "Stad" Austerlitz bij het dorp Zeist ingelijfd. De houten obelisk was toen al van de piramide verdwenen, want in 1808 werd bevolen om de houten obelisk te slopen en het hout te verkopen. De piramide is later in 1893 weer gerestaureerd waarbij de huidige 12 meter hoge stenen obelisk er op is geplaatst.

Toen Jacob Dirkse Breunesse in 1849 in Austerlitz kwam wonen had het dorp al 279 inwoners. Zijn kinderen konden naar de school die in 1844 was gebouwd en kregen daar les van Meester Izaak Johannes Gramser die als hoofd en enige onderwijzer tussen 1844 en 1879 les moest geven aan gemiddeld 90 leerlingen op de dag, avond en zondagsschool.

Jacob en Maagje woonden op de hoek van de Waterlooweg en de Marmontweg, nu Waterlooweg 87. Het huis staat er nu nog en is mooi gerestaureerd.

Jacob en Maagje zijn in ieder geval tot aan de dood van Jacob in 1891 in Austerlitz blijven wonen. Hier zijn hun zeven

Gijsbert Breunesse en Reintje Boshuis.
(foto: ca. 1915)

andere kinderen geboren, ze hadden in totaal dus 9 kinderen. Jacob was in de periode tussen 1854 en 1859 dagloner en hierna tot aan zijn dood arbeider.

Maagje was na het overlijden van Jacob bij een van haar kinderen in gaan wonen en was n.a.w. verhuisd naar Oudewater waar haar oudste zoon woonde. Dit is nog niet uitgezocht, maar vaststaat dat ze in ieder geval niet in Zeist of Eemnes is overleden.

De volgende voorouder van de Eemnesser tak Breunesse was de op een na jongste zoon van Jacob en Maagje. Dit was:

Vh **Gijsbert Breunesse**

geboren : Zeist 13-09-1861

overleden : Eemnes 22-04-1940

trouwt (1): ca. 1881

Cornelia Takken

geboren : Rhenen 27-02-1859

overleden : Eemnes 29-10-1890

trouwt (2): Eemnes 08-12-1893

Reintje Boshuis

geboren : Ede 09-12-1854

overleden : Eemnes 05-02-1932

Gijsbert was n.a.w. in Amerongen gehuwd met Cornelia Takken die hier op dit moment woonde. Zij was de dochter van Hendrik Takken (smid) en Alida van den Berg uit Rhenen. Na hun huwelijk verhuisden Gijsbert en Cornelia op 13 juni 1882 naar Eemnes om op Wakkerendijk 21 (het linkerdeel van cafe Staal) te gaan wonen. Gijsbert was als zelfstandig metselaar werkzaam in Eemnes. Op 14 februari 1884 had Gijsbert de grond in erfpacht van de hervormde kerk van Eemnes Buiten gekregen en

236- HKE

had het huis op Laarderweg 41 en 43 van zijn neef Jan van Ginkel gekocht. Jan van Ginkel was aannemer in Zeist. Rond 1884 waren Gijsbert en Cornelia hier heen verhuisd. In dit huis op Laarderweg 41 is o.a. Aaltje Breunesse geboren. Later bouwde Gijsbert het huis aan Laarderweg 31, waar hij vanaf 1907 tot aan zijn dood heeft gewoond.

De grote beuk die voor het huis staat is bij de bouw door Reintje Boshuis als klein boompje vanuit een bosje tegenover de Laarderweg hier geplant.

Gijsbert had bij zijn werk in de bouw ook

Gijsbert Breunesse en Reintje Boshuis met hun kinderen Jacob Breunesse en Gijsbertje Breunesse.
(foto: ca. 1920)

toen al last dat er van de bouwplaats gestolen werd. Als hij een vermoeden had wie de daders waren (meestal opgroeiende jeugd) dan vroeg hij ze of ze niet tegen betaling op de spullen wilden passen. Dit werkte; de diefstallen verminderden omdat ze hun verdiensten niet op het spel wilden zetten.

De jongste zoon van Jacob en Maagje was:

Vi Jacob Breunesse

geboren : Zeist 06-06-1864

overleden : Zeist 14-05-1950

trouwt

Elisabeth Vlaanderen

geboren : 14-09-1863

overleden : Zeist 20-02-1939

Jacob en Elisabeth hadden o.a. een dochter Maagje Breunesse (geboren op 30 september 1904 in Austerlitz) die een kruidenierswinkeltje aan de Gramserweg in Austerlitz had.

Maagje was doof en gebruikte daarom een hoorn als gehoorapparaat, omdat ze het niet hoorde als er een klant de winkel binnen kwam waarschuwde haar zoon haar als de winkelbel ging. De klanten uit de buurt waren zo bekend in de winkel dat ze zelf wel de boodschappen pakten en Maagje alleen nog maar hoefde af te rekenen.

De oudste dochter van Gijsbert Breunesse en Cornelia Takken was:

VIa Maagje Breunesse

geboren : Eemnes 15-11-1882

overleden : Bennekom 22-07-1974

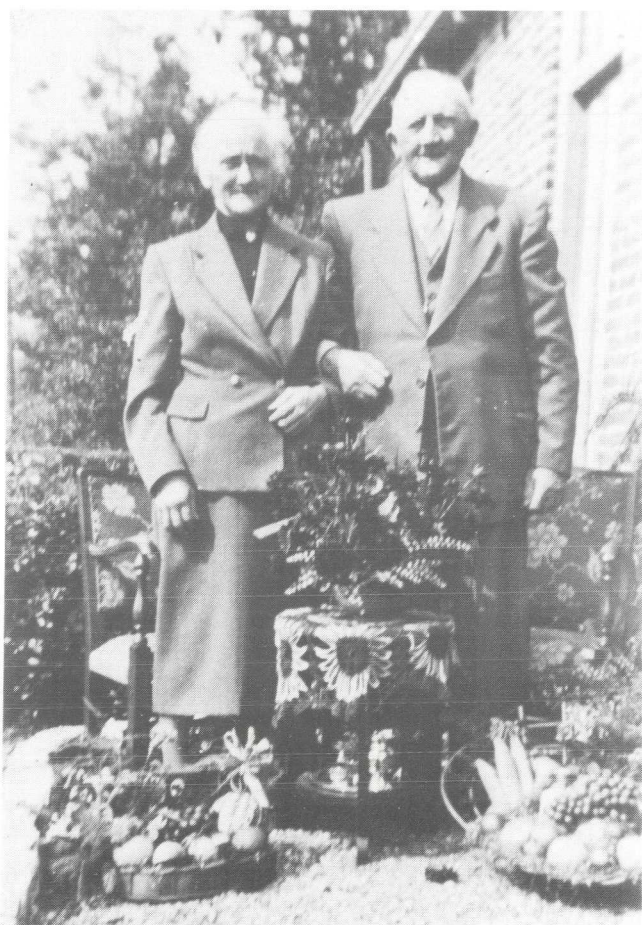
trouwt : Eemnes 18-08-1905

Wouter Scherpenzeel

geboren : Eemnes 20-09-1876

overleden : Gouda 18-03-1966

Maagje is op 10 december 1890 op 8 jarige leeftijd, na het overlijden van haar moeder, naar Hilversum vertrokken. Bij wie ze in Hilversum werd ondergebracht is nog niet uitgezocht, ze zal wel bij een fami-

Maagje Breunessse en Wouter Scherpenzeel.
(foto bij hun 60-jarig huwelijk op 20 augustus
1965)

lielid hebben gewoond. Ze komt op 27 januari 1894 terug in Eemnes om op 25 mei 1898 opnieuw naar Hilversum te gaan. Als ze op 11 december 1898 weer terug is in Eemnes blijft ze hier wonen tot aan haar huwelijk in 1905 met Wouter Scherpenzeel de zoon van Jan Scherpenzeel en Gerritje Hagen (zie ook: HKE jaargang 8 no: 2) Wouter was bouwvakker en woonde met Maagje op Nieuweweg 8 in Eemnes. Wouter en Maagje kregen twee kinderen. Gijsbert Scherpenzeel (geb. 20 juni 1908) en Gerritje Scherpenzeel (geb. 30 september 1917)

Na Maagje was er twee maal een Hendrika Alida Breunesse geboren als de dochter van Gijsbert Breunesse en Cornelia Takken. De beide meisjes zijn kort na hun geboorte overleden.

De volgende dochter van Gijsbert en Cornelia was:

VId Aaltje Breunesse

geboren : Eemnes 23-04-1886

overleden : Baarn 22-12-1978

trouwt : Baarn 26-05-1911

Gerrit Dop

geboren : Eemnes 13-11-1887

overleden : Eemnes 23-11-1964

Aaltje is 4 jaar als haar moeder, Cornelia Takken, overlijdt aan tbc en begraven wordt op de algemene begraafplaats van Eemnes. Aaltje wordt op 28 april 1891 opgenomen door haar grootmoeder Maagje van Ek in Zeist waar ze verder opgroeit en naar school gaat.

Op ongeveer 18 jarige leeftijd gaat Aaltje in Baarn in betrekking. Ze werkt in 1904 in Baarn bij de heer Smit-Kamp en

mevrouw van Kuik, en in 1905 bij de heer J. de Jong aan de Laanstraat, waarna ze in 1907 bij het instituut "De Oorsprong" aan de Eemnesserweg in Baarn gaat werken. Dit was een "jongeheren" kostschool voor jongens waarvan de ouders in Nederlands-Indië werkten en die hier hun opleiding kregen. Later werden er ook meisjes op dit internaat toegelaten. Dit instituut was een hoog gebouw waar Aaltje volgens zeggen nog een keer voor een weddenschap door de dakgoot heeft gelopen. In 1971 is de het gebouw van de kostschool afgebrand.

In 1908 komt ze weer bij haar vader in Eemnes wonen. Ze was regelmatig ziek in die tijd. Als ze weer is opgeknapt neemt ze dienst bij dokter Duyster. Die woonde aan de Wakkerendijk 44 .

In die tijd krijgt Aaltje verkering met Gerrit Dop uit Baarn en gaat in maart 1910 bij mevrouw Clifford in "Villa Nachtegaal" in Baarn werken. De laatste betrekking in Baarn was bij dhr. Van Gijn die woonde in "Boschhoek" aan de Pekinglaan in Baarn. Op 26 mei 1911 trouwt Aaltje met Gerrit Dop, de zoon van Wiebe Dop en Gerarda Riemer. Aaltje en Gerrit gaan dan in Baarn op de Weteringsstraat 36 wonen. Vijf jaar later verhuizen ze naar Blaricum om op 27 april 1926 van Blaricum naar Laarderweg 65 (nu nr 91) in Eemnes te verhuizen. Gerrit Dop was van beroep timmerman en woonde voor zijn huwelijk aan de Verlengde Dalweg in Baarn. (zie ook HKE jaargang 6 no:2)

Aaltje Breunesse en Gerrit Dop kregen vier kinderen, te weten:

Gerda Dop	geboren: Baarn	29-05-1912
Gijsbert Dop	geboren: Baarn	11-03-1915

Jacob Breunesse aan het metselen bij de bouw van de garage van Molenweg 7.

(foto: 1963)

Wiebe Dop geboren: Blaricum 24-04-1921

Cornelia Dop geboren: Blaricum 09-11-1924

Na Aaltje Breunesse zijn er nog twee kinderen van Gijsbert Breunesse en Cornelia Takken geboren. Dit waren Cornelia Breunesse en Hendrika Breunesse die op 2 en 3 jarige leeftijd

zijn overleden. Hierna kwam Cornelia Takken te overlijden en is Gijsbert Breunesse op 8 december 1893 in Eemnes hertrouwd

met Reintje Boshuis uit Ede, de dochter van Wilhelmus Boshuis en Gijsbertje Hendriks. Reintje was voor haar huwelijk met Gijsbert dienstbode bij Pieter Seldenrijk op Wakkerendijk 244/246.

Uit het huwelijk van Gijsbert en Reintje zijn nog twee kinderen geboren, een zoon en een dochter.

De zoon was:

VIg Jacob Breunesse

geboren : Eemnes 02-10-1894

overleden : Eemnes 06-01-1969

trouwt : Soest 20-03-1929

Jannetje (Jans) van Rouwendaal

geboren : Soest 08-04-1901

overleden : Baarn 09-04-1993

Jacob was net als zijn vader metselaar van beroep en was na zijn huwelijk met Jannetje van Rouwendaal uit Soest, de dochter van Gerrit van Rouwendaal en Margaretha Bos, aan Laarderweg 62 gaan wonen. Jacob en Jannetje zijn in 1940 verhuisd naar Laarderweg 52.

Jacob handelde in zij jonge jaren in paarden die op de markt in Utrecht verkocht werden.

Hij werkte bij zijn vader en heeft na het overlijden van zijn vader tot aan zijn dood voor zich zelf verder gewerkt.

De jongste dochter van Gijsbert Breunesse en Reintje Boshuis was:

VIh Gijsbertje (Gijsje) Breunesse

geboren : Eemnes 10-05-1896

overleden : Eemnes 18-09-1978

trouwt : Eemnes 15-08-1923

Andries Albertus Adrianus (Dries)

Ruizendaal

Laarderweg 52. Het huis van Jacob Breunesse en Jannitje van Rouwendaal.

(foto: voor 1970)

geboren : Eemnes 26-08-1893

overleden : Eemnes 24-12-1968

Andries en Gijsbertje woonden aan de Laarderweg 31 bij Gijsbert Breunesse in waar ze een slagerij hadden. Deze slagerij was de eerste in Eemnes en gevestigd in een aanbouw aan het linker deel van het huis. Later is de slagerij verhuurd aan Gerard Koekoek, Jaap Raven en Piet Perrier. (zie ook HKE jaargang 5 no 4)

Op de foto van de slagerij staan van links naar rechts: schilder Riggeling (hij woonde op no. 29 en was huisschilder van beroep) Gijsbertje Breunesse met Reinier en z'n tweelingbroer, Gerard Koekoek

en Ali Koekoek (broer en zus) Gijsbert Breunesse en Jan Hilhorst (de post)
Toen later de aanbouw is afgebroken is het grote raam gebruikt voor de uitbouw van de achterkamer van nr. 31 en de klei-

Trouwfoto van Andries Ruizendaal en Gijsbertje Breunesse.

(foto: 15 augustus 1923)

De slagerij op Laarderweg 31. Hierop staan van links naar rechts: Schilder Riggeling (hij woonde op no. 29 en was huisschilder van beroep) Gijsbertje Breunesse met Reinier en z'n tweelingbroer, Gerard Koekkoek en Ali Koekkoek (broer en zus) Gijsbert Breunesse en Jan Hilhorst (de post).

ne ramen zijn in de schuur aangebracht.

De twee zoons van Dries en Gijsje zijn:

Reinier Ruizendaal

geboren: Eemnes 24 september 1924

Gijsbert Ruizendaal

geboren: Eemnes 27 september 1934

Jacob Breunesse en Jannetje van Rouwen-
daal kregen twee kinderen, waarvan de
oudste en stamhouder in Eemnes:

VIIg Gijsbert Breunesse

geboren : Eemnes 25-10-1931

trouwt : Eemnes 15-09-1960

Willemijntje Arends

Gijsbert en Willemijntje (Bert en Mien) wonen op de plaats waar het huis van Jacob Breunesse heeft gestaan. Dit huis is gebouwd in 1971. Ze hebben twee kinderen:

Jacob Breunesse

geboren: Eemnes 5 november 1965

Wilhelmina Breunesse

geboren: Eemnes 26 oktober 1973

Het tweede kind van Jacob en Jannetje is:

VIIh Margaretha Reinetta Breunesse

geboren : Eemnes 21-01-1934

trouwt : Eemnes 28-11-1952

Cornelis Laven

Tot zover de familie geschiedenis van de voorouders van de Eemnesser tak van de familie Breunesse. Voor op- of aanmerkingen of aanvullingen kunt u contact opnemen met:

Wiebe van IJken

Everserf 20

3755 VK Eemnes

02153-89367

Gezocht:

Portretfoto's van vroegere Eemnessers

Wij zouden voor onze Oudheidkamer graag een verzameling van portretfoto's van vroegere

Eemnessers willen opzetten. U kent ze wel: die mooie geposeerde foto's, vaak in de oude klederdracht. Het gaat ons in feite om portretfoto's uit de periode 1880-1940. Het moeten personen zijn die in Eemnes gewoond hebben.

Als u over dergelijke foto's beschikt en u wilt ons mee helpen, dan zouden wij de foto's graag korte tijd lenen om er een copie van te maken. Daarna krijgt u de foto's zo snel mogelijk terug. Eventueel kunt u de copie (foto van foto) ook zelf laten maken op onze kosten.

De foto's willen wij van tijd tot tijd tentoonstellen in onze Oudheidkamer. Dit lijkt ons een goede opzet om dergelijke foto's voor Eemnes te bewaren, voorzien van gegevens van de personen.

Wilt u ons helpen met het opzetten van dit foto-archief, neemt u dan contact op met:

Henk van Hees
Kerkstraat 15
3755 CK Eemnes
02153-89849

Bertie van Wijk-Blom,
Raadhuislaan 39,
3755 HA Eemnes
02153-14689

"Bethlehem en Eek waren onze namen"!!

Van mevrouw Regina Eek-Groenestein uit Kerkdriel kreeg ik 'n koninklijk geschenk: 2 juweeltjes van bidprentjes die ik hier afbeeld:

Regina Eek draagt haar doopnaam met ere "Koningin" Eek bezit het meest uitgebreide Eek-documentatie all over the world.

Wat ik nou zo interessant vind:

Cornelis Eek x Petronella van Betlehem zijn geboren in Eemnes. Dus familie Eek, weet u iets af van het R.K. geslacht van "Bethlehem"?

Ik zal u wel iets op weg helpen.

De stamvader van Betlehem zal misschien in 1811 de naam Betlehem hebben opgegeven?!

In 1965 wandelden mijn echtgenote M.C. Geels en P.H. Schrijvers in het kampeerterrein op zoek naar 'n mooi zomerhuisje. Toen viel ons oog op 'n woonoord dat de devotionale naam

Uw gebed wordt gevraagd voor

PETRONELLA VAN BETLEHEM

weduwe van

CORNELIS EEK

geboren te Eemnes 15 juni 1879, overleden te Best 19 januari 1965, voorzien van de H. Sacramenten der zieken. Zij werd begraven te Baarn 23 januari 1965.

†

Rustig is moeder van ons heengegaan uit dit leven. God heeft haar gezegend met een lang leven, dat afgesloten werd door een kort ziekbed en een zachte dood.

Dat leven was voor haar een voorbereiding op de eeuwigheid, omdat zij wist dat God de enige werkelijke waarde in dit leven is. Op Hem stelde zij haar vertrouwen. Daarom kon zij gerust zijn bij haar sterven.

U, God, danken wij om onze ouders, die ons het leven schonken en die ons in godsdienstzin groot brachten.

Wij, hun kinderen, zullen onze ouders in grote dankbaarheid blijven gedenken in het geloof, dat wij met hen verbonden blijven door de gemeenschap der heiligen.

Mijn Jezus, barmhartigheid.

†

Bid voor de Ziel van Zaliger

CORNELIS EEK

echtgenoot van

Petronella Betlehem

geboren te Eemnes 27 januari 1876 en overleden te Best 15 oktober 1960, voorzien van de H.H. Sacramenten der Stervenden.

Met eindeloos geduld en zonder ooit te klagen droeg hij jaren lang zijn toenemende onmacht. Hem kunnen de woorden van de heilige man Job in de mond gelegd worden: „De Heer heeft gegeven; de Heer heeft genomen; de naam des Heren zij gezegend”.

Totdat de Heer eindelijk hemzelf tot Zich nam, in de eeuwige heerlijkheid. Wij mogen er immers niet aan twijfelen, of Jezus heeft met grote liefde op hem neergezien, zoals Hij allen bijzonder bemint, die met Hem delen in het lijden.

Voor ons aller zonden leed Christus in Hem, omdat wij allen één lichaam zijn, waarvan Christus het Hoofd is.

Dierbare vrouw en kinderen, hebt dank voor Uw goede zorgen.

Gedenk mij in Uw gebeden en leeft nog lang in geluk en vrede.

Heer, geef hem de eeuwige rust.
Zoet Hart van Maria, wees mijn heil

Gerard Brands, koster, Best

Bidprentjes van

Cornelis Eek (1876-1960) en Petronella van Betlehem (1879-1965).

droeg "In het stalletje van Betlehem".

Later zou blijken dat de eigenaar van dit "stalletje" van Betlehem heette. Maar in 1965 had ondergetekende nog geen tijd om zich hartstochtelijk uit te leven in genealogie enz. Maar in mijn geheugen stond wel, dat ik in mijn jeugd wel eens met mijn moeder naar 'n speeltuin mocht. Dat was dan 'n rit met de Gooise stoomtram, naar Muiden (Merwedekanaal). Daar lag de speeltuin Betlehem. Of misschien wel Betlem geheten. In de buurt was ook nog 'n wildhandel Betlem.

Wie iets van de familie Betlem of Betlehem weet vraag ik om archivale informatie (copieën van foto's of bidprentjes). Copieën en portikosten worden door mij vergoed.

In afwachting teken ik

Petrus Hermanus Schrijvers,
zoon van Petronella Anna Schrijvers-Eek
kleinzoon van Hannis Eek en Anna Keizer.

"Het Ravenstein"

Ravensteinstraat 14,
1107 SP Amsterdam Z.O. 020-6976546.

Oproep!!

Emigreren

Wij willen een speciaal nummer van ons tijdschrift gaan wijden aan de geschiedenis van Eemnessers die naar het buitenland verhuisd zijn! Wij denken daarbij in eerste instantie aan de boeren.

250- HKE

Wat willen wij?

Wij zoeken adressen van Eemnessers in het buitenland, waar ook ter wereld: Europa-Afrika-Amerika of Australië. Wij willen ze aanschrijven met het verzoek om 3 vragen te beantwoorden:

1. Waarom bent u gaan emigreren?
2. Hoe is het u vergaan in het nieuwe land?
3. Wat zijn de meest bijzondere/dierbare herinneringen die u nog aan Eemnes hebt?

Kunt u ons helpen aan adressen van familieleden of kennissen, wilt u die dan doorgeven aan:

Henk van Hees
Kerkstraat 15
3755 CK Eemnes
tel. 02153-89849

of

Bep de Boer
Ericaweg 58
1251 WN Laren
02153-15732

Activiteiten

Om te noteren:

4 februari, vrijdag, Jaarvergadering.
(Nadere mededelingen volgen)

Schenkingen H.K.E.

Gedurende de afgelopen periode ontvingen wij:

- Herdenkingsbord 1945-1955
Mariaplaat 5-5-1945
Handwerk winter 1978/1979 van:
Mevrouw Grob-Elders
Veldweg 14,
Eemnes;
★
- Een riethaak en een foto van Grietje v.d.
Brink-Luijf van:
T. v.d. Brink
Oosterend 18
1251 NH Laren;
★
- Kaaspers van:
Mevrouw Kuijer
Zevenend 8
1251 RN Laren;
★
- Foto van groep militairen waaronder zijn
vader van:
M. Hagen
Erasmuslaan 195
1216 NB Hilversum;
★
- Zes aquarellen van J. Fabius. Vervaardigd
op verschillende plaatsen in Eemnes rond
1825.
In bruikleen afgestaan door:
J.J. van Wijk
Nieuweweg 1
Eemnes;
★
- Feestprogramma Koninginnedag 1972.
Programma 40-jarig Priesterfeest van Pas-
toor J.G. Spruijt in 1959.
Programma 60 jaar RABO-bank Eemnes uit
1964.
Communieboekje uit 1947, van:

Mevrouw De Bruijn-de Leeuw
Plantsoen 2
Eemnes;
Diverse foto's van Eemnes van:
T. Koenen
De Waag 15
Eemnes;

- Diverse foto's van Eemnes van:
Mevrouw I. Hoogeboom
Schuttersweg 3
1217 PV Hilversum;

- Diverse foto's van Eemnes van:
H. Roodhart
Streefoordlaan 28a
Eemnes;

- Bidprentjes en foto's (de foto's verkregen
via de familie Eek-Groenestein uit Kerk-
driel) van:
P.H. Schrijvers
Ravensteinstraat 14
1107 SP Amsterdam-Z.O.;

- Twee schilderijen van Eemnes-Buitendijk,
een kaastonnetje,
een pikhaak met zicht en
een slotenkantsteker van:
Fam. Looman
Wakkerendijk 39,
Eemnes.

Het bestuur van de H.K.E. bedankt alle mensen
die in deze lijst van schenkingen genoemd
zijn.

Wie doet er mee?
Wie weet er van?

Rubriek waarin staat met welke onderzoeken en projecten onze leden bezig zijn. Iedereen die erin geïnteresseerd is om mee te doen en die kan helpen aan materiaal kan contact opnemen met de desbetreffende personen:

Henk van Hees, Kerkstraat 15, Eemnes, tel. 89849 is bezig met:

- de geschiedenis van het amateurtoneel in Eemnes.

Jaap Luijf, Reijerserf 5, Eemnes, tel. 13086 is bezig met:

- de familie Luijf in Eemnes.

Gevraagd:

o.a. familie verhalen, foto's, familie berichten.

Henk van Hees, Kerkstraat 15, Eemnes tel. 89849 en

Bertie v. Wijk-Blom, Raadhuislaan 39, Eemnes tel. 14689

zijn bezig met:

- de familie Pen in Eemnes en Baarn;
- de familie Laan (burgemeestersfamilie) in Eemnes en Baarn;
- de familie Makker in Eemnes.

Gevraagd o.a. familie verhalen, foto's, familie berichten.

Wiebe van IJken, Everserf 20, Eemnes, tel. 89367 is bezig met:

- de uitwerking van het armenboek van de gemeente Eemnes (1637-1768).

Livia Lankreijer, Aartseveen 94, Eemnes tel. 89198 is bezig met:

- klederdrachten van Eemnes en omgeving. Wie helpt mee uit te zoeken wat er vroeger in Eemnes aan klederdrachten gedragen werd. We hebben heel mooie inventarisatieformulieren. We zoeken alleen nog een paar mensen

erbij om ze in te vullen. Dit kan met de kleding in de hand of aan de hand van oude foto's.

Wie helpt?

Wiebe van IJken, tel. 89367

Bertie van Wijk-Blom, tel. 14689

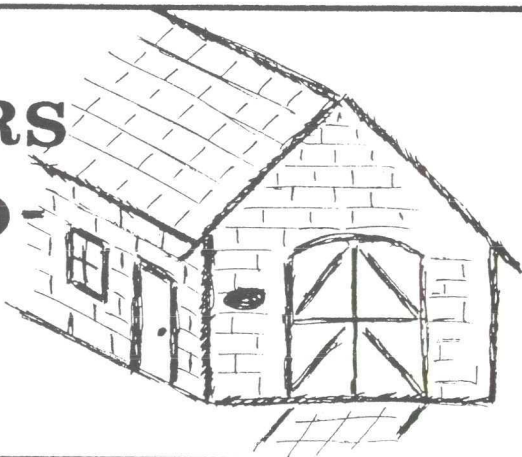
Henk van Hees, tel. 89849

zijn bezig met:

- het aanleggen van een verzameling bidprentjes van mensen die in Eemnes gewoond hebben. U kunt ons al een plezier doen wanneer u de mogelijkheid biedt om kopietjes te laten maken van uw bidprentjes.

SPONSORS OUDHEID- KAMER

Ontvangsten tot en met 1 december 1993:

Tijs Blom, Onr. Goed Eemnes, tel. 16555

Mevrouw A.Th.de Leeuw-Mertens, Baarn.

Cursus oral history/interviewtraining

Al jaren wordt het interview als bron van historische kennis gebruikt. Vooral voor onderzoek naar het recente verleden zijn vraaggesprekken met mensen die de geschiedenis 'zelf hebben meegemaakt', zeer belangrijk.

De Stichting Stichtse Geschiedenis organiseert een cursus 'oral history/interviewtraining' voor leden van historische verenigingen en amateur-historici. Oral history zoals mondelinge geschiedenis wordt genoemd, kent zo haar eigen technieken en valkuilen. De cursus, die plaatsvindt op Mariaplaats 23 te Utrecht, is bedoeld voor mensen die belangstelling hebben voor de geschiedenis van de eigen plaats of wijk en graag ervaring zouden willen opdoen met het zelf uitvoeren van interviews. Voorkennis is niet vereist.

Op 6 dinsdagavonden leert u wat mondelinge geschiedenis allemaal inhoudt en traint u met behulp van video-opnamen uw eigen techniek. De nadruk ligt op een journalistieke wijze van interviewen, met oefening in diepte-interview en doorvraagtechnieken. Er wordt gewezen op het gevaar van sturing en eigen interpretatie. Aan het eind gaan we in op het verslagleggen van de interviews. Het is uiteraard de bedoeling dat u ook in het echt oefent.

De cursus start op dinsdag 12 april 1994. Voor meer informatie en opgave kunt u contact opnemen met: Stichting Stichtse Geschiedenis, Mariaplaats 23, 3511 LK Utrecht, 030-343880.

